

ת"פ (כפר סבא) 65854-11-23 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נ' מועתז אבו אלרוב (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 65854-11-23 מדינת ישראל נ' אבו
אלרוב(עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שלומי רותם גרינבוים

נגד

מועתז אבו אלרוב (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ענבוסי

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; ההסדר הדיוני

1. הנאשם, יליד 1998, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו 4 אישומים, כדלקמן:

אישום מס' 1 - ביום 23.11.23 עובר לשעה 06:50 הגיע הנאשם, תושב האזור, לרח' שקנאי 6 בהוד השרון, כשהוא מצויד בתיק ובו מחשב להנעת כלי רכב, פטיש ניפוץ, מכשיר ניפוץ שמשות, זוג כפפות ופנס. הנאשם התפרץ לרכב מסוג מזדה 3 על ידי ניפוץ החלון הקטן בצדו האחורי שמאלי של הרכב, והניעו על ידי פתיחת מכסה המנוע ופירוק קופסת הנתיכים. הנאשם נכנס לרכב ונסע מהמקום מבלי שברשותו רישיון נהיגה. כוח שיטור איתר את הנאשם ועקב אחריו, כשהנאשם פנה שמאלה בניגוד לכיוון התנועה, נסע סביב כיכר בניגוד לכיוון התנועה, המשיך בנסיעה פרועה, הגיע לצומת בו עמדו 3 כלי רכב באור אדום, המשיך בנסיעה מהירה למרות שהנתיב היה תפוס, התנגש ברכב ובגדר סמוכה.

בשלב זה נמלט הנאשם בריצה מהרכב והתחבא בבית ספר סמוך, וכאשר אותר על ידי השוטרים פתח בריצה, השליך את התיק וטיפס על גדר בית הספר על מנת להימלט מהשוטרים, ואז נעצר.

עמוד 1

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם נזק לרכב הנוסף בדמות קרע בצמיג, שבר בג'אנט, עיקום של הסרן ונזק לפח ולפגוש.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; החזקת מכשירי פריצה; גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); פריצה לרכב; חבלה במזיד ברכב; הפרעת שוטר במילוי תפקידו; נהיגה פוחזת של רכב; ונהיגה ברכב ללא ביטוח.**

אישום מס' 2 - ביום 22.11.23 סמוך לשעה 05:59 הגיעו הנאשם ואחר לרח' ישפה 19 בהוד השרון. באותן נסיבות התפרץ האחר לרכב מסוג מזדה 3 באמצעות ניפוץ חלון קטן אחורי והנעת הרכב. אז נכנס האחר לרכב והתיישב בו, כשהנאשם עומד בסמוך ומשגיח על מעשיו. בשלב זה הבחין הנאשם במתלוננת, בעלת הרכב, ובבנה, אשר צפו בו מהחלון בעודם משוחחים עם המשטרה. בתגובה, יצא האחר מהרכב והנאשם והאחר עזבו את המקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **סיוע לניסיון לגניבת רכב.**

אישום מס' 3 - ביום 20.11.23 בשעה 05:03 הגיע הנאשם לרח' נעמי שמר 4 בכפר סבא, נכנס לרכב מסוג מזדה 3 ונסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב ובהמשך העבירו לשטחי האזור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; גניבת רכב; נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); ונהיגה ברכב ללא ביטוח.**

אישום מס' 4 - ביום 16.11.23 בשעה 04:39 הגיע הנאשם לרח' סירקין 1 בכפר סבא. באותן נסיבות, נכנס הנאשם לרכב מסוג מזדה 3 ונסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב ובהמשך העבירו לשטחי האזור.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; גניבת רכב; נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); ונהיגה ברכב ללא ביטוח.**

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לענין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה, בטיעונים כתובים שהגיש (**תע1**), הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם וטען שמדובר בפגיעה ברף גבוה באותם ערכים. הוא הפנה לעובדה שמדובר במספר אישומים, לעובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין שלא לצרכי פרנסה כי אם לצורך ביצוע עבירות רכוש, לתחכום, לחבירה לאחר ולביצוע בצוותא. עוד הפנה לעובדה שהעבירות שביצע הנאשם הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה". לפיכך, ונוכח העובדה שמדובר במעשים נפרדים, כלפי מתלוננים שונים, בזמנים שונים, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע. על כן, עתר לקבוע מתחם

עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בנוגע לאישום מס' 1; 7-14 חודשי מאסר בנוגע לאישום מס' 2; 14-28 חודשי מאסר בנוגע לאישום מס' 3; 14-28 חודשי מאסר בנוגע לאישום מס' 4.

את עונשו של הנאשם, בעל הרשעה ביטחונית קודמת משנת 2021, ביקש למקם מעל תחתית כל מתחם ולצבור את העונשים המוטלים בגין כל אישום, כך שבסך הכל ייגזרו על הנאשם 48 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת שרכבה ניזוק כתוצאה מהתאונה. התובע הפנה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם ביקש להשקיף על כלל האישומים כעל "אירוע אחד", כמשמעו בהלכת בני ג'אבר (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), שכן מדובר במעשים שבוצעו בסמיכות זמנים, על ידי אותו נאשם והעבירות דומות עד זהות, כך שמתקיים בהם "מבחן הקשר ההדוק". נטען שקביעת מתחמים נפרדים שלא לצורך עלולה להביא להעצמה ולהחמרה בענישה באופן שיגרום לנאשם עיוות דין. על סמך פסיקה שהגיש ביקש הסניגור להראות שהמדינה מדברת בשני קולות כאשר בבתי משפט שונים היא עותרת לקביעת מתחמי ענישה שונים באותן עבירות. עוד טען שבגזירת הדין אין לחשב באופן מתמטי-אריתמטי את העונש, אלא יש לקבוע עונש כולל כזה המתכתב עם הפסיקה הנוהגת כאשר מדובר בריבוי עבירות. ב"כ הנאשם ביקש שלא להעניק משקל גבוה להרשעתו היחידה של הנאשם בעבירה ביטחונית משזו נעברה על ידו בשנת 2017 והוא נדון עליה בשנת 2021.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לגזור עליו 18 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי.

דין והכרעה

5. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם שעניינם שמירה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסננת ביטחונית; מניעת כניסת בלתי מורשים לשטחי המדינה בשל הסכנה הנשקפת מהם לביצוע עבירות פליליות או ביטחוניות; הגנה על רכושו וקניינו של אדם ומניעת סיכון להתלקחות אלימה בין פורצי רכב לאזרחים המבקשים להגן על רכושם; שמירה על ביטחונם ובטיחותם של המשתמשים בדרך; הגנה על המשתמשים בדרך מפני נזקי גוף ונזקי רכב מקום בו הפוגעים נוהגים ללא ביטוח והעמדתם בפני שוקת שבורה; שמירה על שלטון החוק וציות להוראות שוטרים הממלאים תפקידם כדין.

6. בכל אלה פגע הנאשם, ומידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, כעולה מנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט להלן, היתה **משמעותית**:

א. הנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל, פעם אחר פעם, שלא על מנת לעבוד בה או להתפרנס, אלא כדי לבצע עבירות פליליות. למעשה, ריבוי המעשים והאישומים מעידים על הנאשם כמי ש"פרנסתו" ועיקר עיסוקו בגניבת כלי רכב ובהעברתם לשטחי האזור.

ב. על כך ניתן ללמוד גם מהעובדה שבאישום מס' 1 הצטייד הנאשם בתיק ובו כלי פריצה, כשבניהם **מחשב להנעת רכבים**, ללמדך שהנאשם "יודע את העובדה" ואין מדובר בפורץ מזדמן.

ג. הנאשם העמיד בסיכון את משתמשי הדרך, וכעולה מעובדות האישום הראשון, הסכנה התממשה. הנאשם נמלט משוטרים שביקשו לעוצרו, נהג ברחובות בניגוד לתנועה, הקיף כיכר בניגוד לכיוון, המשיך לעבר צומת בו עמדו שלושה כלי רכב באור אדום, המשיך במהירות מופרזת והתנגש באחד מכלי הרכב ובגדר. הנאשם לא הסתפק בכך וברח לעבר בית ספר, ולאחר מכן ניסה שוב להימלט מהשוטרים. פוטנציאל הנזק אכן התממש, ורכבה של המתלוננת ספג פגיעה כמפורט בכתב האישום וכך גם נגרם נזק לרכב הגנוב ולגדר.

ד. הנאשם שב ונוהג בכלי הרכב הגנובים ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצא) וללא ביטוח, ובכך מסכן את המשתמשים בדרך.

ה. באישום מס' 2 חבר הנאשם לאחר, ללמדך שלעיתים הנאשם אינו פועל לבדו, כי אם בצוותא, עובדה המעצימה את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומעצימה את פוטנציאל הסיכון הנובע ממעשיו.

7. מנגד, ייאמר שבמסגרת אישום מס' 2 פעל הנאשם כמסייע בלבד, כאשר מרבית הפעולות המקימות את יסודות העבירה בוצעו על ידי האחר, ובנוסף, הניסיון, למרבה המזל, לא צלח, כך שלא נגרם למתלוננת נזק ממשי; באישומים מס' 3 ו-4 הגניבות לא היו מתוחכמות, ללא מכשירי פריצה או מחשבי רכב, וכפי שמתואר הנאשם נכנס לכלי הרכב ונסע בהם. עם זאת, עובדה זו מדגישה את הקלות הבלתי נסבלת שבביצוע העבירה ואת הקושי שבחשיפתה ואכיפתה.

8. נראה שנוכח ריבוי התיקים המובאים לפני בית משפט זה, ובכלל בבתי המשפט ברחבי הארץ, אין גם חולק שעבירות התפרצות לרכב, גניבת רכב ונהיגה פוחזת ברכב גנוב, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה". הפסיקה קבעה שיש להילחם בתופעה - אשר גוזלת את רכושו של הציבור, גורמת להעלאת פרמיות הביטוח (נטל כלכלי המתגלגל, בסופו של יום, על ציבור המבוטחים) ומעמידה בסיכון את המשתמשים בדרך - באמצעות הטלת עונשים מכבידים, זאת על מנת להרתיע את היחיד ואת הרבים.

[ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' **מדינת ישראל** (15.5.06); ע"פ 8597/03 יוסף אבו ג'עפר נ' **מדינת ישראל** (10.5.04); ע"פ 5724/95 אחמד בן מוחמד אבו-דחל נ' **מדינת ישראל** (12.5.96)].

על היקפה הרחב של תופעת גניבות כלי הרכב והעברתם לשטחי האזור עמד בית המשפט העליון כבר לפני 20 שנים בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' **מדינת ישראל** (15.5.06) ונראה שהדברים עדיין רלוונטיים:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

כמו כן, עמד בית המשפט העליון על תופעת ה"מרדפים", תופעה המסכנת את המשתמשים בדרך ואת השוטרים, וכן עמד על הצורך להחמיר בענישה. כך בע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.22) נקבע:

"חלפו השנים, והמרדף הפך לאירוע "אזרחי" כמעט שגרתי, שבמהלכו אדם נמלט ברכבו מפני ניידות המשטרה הדולקות אחריו. אין צורך להכביר מילים על אודות הסכנה הכרוכה במרדף. סכנה לעוברי אורח ולמשתמשים בכביש, וסכנה לשוטרים - הן אלה שדולקים אחר הרכב הנמלט והן אלה שפורסים מחסום כדי לסגור בעד הרכב הנמלט, ולמרבה הצער, אך לאחרונה קיפחו שוטרים את חייהם בעקבות ניסיונות הימלטות ומרדף. כאשר שוטר מורה לאדם לעצור בשולי הדרך - יש לעצור. כך, חלק ופשוט. כאשר אדם נמלט תוך כדי מרדף, הוא מעיד על עצמו שהוא נכון לסכן חיי אדם, ובשפת הרחוב "הוא לא רואה ממטר", והעיקר מבחינתו הוא למלט את עצמו. אכן, ההימלטות היא פעמים רבות "ספונטנית", בהחלטה של שניה, אך הדבר מעיד על הלך החשיבה הבלתי נורמטיבי בעליל של הנמלט. יש מספר סיבות להימלטות מפני המשטרה, ובין היתר, החשש להיתפס בגין עבירה אחרת. אחת העבירות המניעות הימלטות, שמא הנפוצה ביותר, היא נהיגה ללא רישיון. ניתן היה לסבור, כי "תוחלת הנזק", קרי, העובדה שסיכויי ההיתפסות במכפלת העונש שיושת על הנמלט בעקבות המרדף, גבוהה יותר מהעונש שיושת עליו בגין העבירה של נהיגה ללא רישיון - יצמצמו תופעה זו. ברם, ככל הנראה העבריינים במקומותינו טרם הפנימו וטרם יישמו את התיאוריה הכלכלית המקובלת".

9. באשר לשאלה אם יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום ואישום או שראוי ונכון יותר לקבוע מתחם עונש אחד כולל עבור כלל האישומים, ולהשקיף עליהם כעל "אירוע אחד", באתי לכלל מסקנה שבמקרה זה נכון ומתאים יותר לקבוע מתחם עונש כולל אחד עבור כלל אירועי כתב האישום המתוקן, וזאת בהתאם לכללים המנחים שנקבעו בהלכת בני ג'אבר ובראשם "מבחן הקשר ההדוק".

אמנם ניתן להשקיף על כל אירוע ואירוע כמגלם בתוכו פגיעה נפרדת בכל מתלונן ומתלונן, הגניבות בוצעו בימים שונים, באישום אחד העבירה בוצעה בצוותא, ובכלל כל מתלונן הוא עולם ומלואו וזכאי לקבל ייחוד משלו במסגרת ההליך הפלילי ובגזירת הדין.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות הבאות: העבירות כולן הן עבירות רכוש; העבירות בוצעו במהלך שבוע אחד, כאשר אישומים 1 ו-2 מתייחסים לאותו יום; סמיכות הזמנים מובהקת; ושיטת הביצוע דומה.

[עפ"ג (מחוזי מרכז) 20889-11-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.3.23); עפ"ג (מחוזי מרכז) **יאסין נ' מדינת ישראל** (13.2.23); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 29045-12-21 **שמאנסה נ' מדינת ישראל** (23.2.23); עפ"ג (מחוזי ת"א) 6780-01-18 **מנשה נ' מדינת ישראל** (24.5.18); דת"פ (כ"ס) 35931-02-23 **מדינת ישראל נ' גודה ואח'** (20.3.24)].

10. עם זאת, על מנת לקבוע את מתחם העונש הכולל ברור שיש ליתן את הדעת ולהביא בחשבון את מתחמי הענישה הנוהגים לגבי כל אירוע ואירוע. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, ניתן לומר שמתחם העונש ההולם נע בין 18-36 חודשי מאסר (אישום מס' 1); 6-12 חודשי מאסר (אישום מס' 2); 13-26 חודשי מאסר (אישומים מס' 3 ו-4).

11. **פעילותו העבריינית של הנאשם, איפוא, כללה 3 גניבות כלי רכב, כשבאחת הפעמים נהג באופן פוחז, גרם לתאונת דרכים ונתפס בכף, ובשתי הפעמים האחרות העביר את כלי הרכב הגנובים לשטחי האזור; ובסיוע לניסיון לגניבת רכב, כאשר עמד בסמוך לאחר והשגיח בזמן שאחר מנפץ את שמשת הרכב ומניעו.**

לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, ומדיניות הענישה אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 32 ל-60 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלוים.

12. לאחר ששקלתי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט להלן, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם מעל תחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל:

- הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה וחסך בזמן שיפוטי יקר, כאשר כתב האישום המתוקן כולל 27 עדי תביעה.

- הנאשם בן 26, נעדר הרשעות קודמות מתחום השב"ח והרכוש, ואולם, הוא בעל הרשעה ביטחונית קודמת שעניינה עיסוק בציד מלחמתי ללא היתר, זריקת חפץ לעבר אדם/רכוש וביצוע עבירה בניגוד לצו בדבר הוראות ביטחון. גזר הדין מיום 22.3.21 הוגש לעיוני (**תע/3**) והוא מדבר על עבירות משנת 2015 ו-2017, כאשר הנאשם יצא עם חברו לעבר מחסום סאלם, כשבאמתחתם סכין, על מנת לתקוף את כוחות הביטחון, אך החליטו לחזור בהם מתכונם ושבנו לביתם. במקרה אחר, ייצר הנאשם יחד עם חבריו בקבוקי תבערה, אותם השליכו לעבר כוחות הביטחון, וכשאחר נפצע לאחר שירה ברובה מסוג קרלו, נטל הנאשם את הנשק והעבירו לאחר. כ-3 חודשים קודם לכן השליך אבנים לעבר כוחות הביטחון.

הנאשם נדון בגין עבירות אלה ל-25 חודשי מאסר.

עם זאת, לקחתי בחשבון שהעבירות הנ"ל בוצעו על ידי הנאשם עת היה כבן 17-19, ומאז הוא לא שב לבצע עבירות פליליות בכלל, ועבירות ביטחוניות בפרט.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר מיום מעצרו 23.11.24.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו של יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ד. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים מיום שחרורו.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה.

ו. קנס בסך 2,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.1.25.

ז. פיצויים לנפגעת העבירה (ע"ת/1) בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 15.1.25.

מוצגים - חפצים אישיים, כולל 2 טלפונים ניידים, יוחזרו לנאשם או למי מטעמו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד מורן בן דוד, הנאשם ובא-כוחו.